

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Αδείας
100

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

7 Αυγούστου 2014

www.sekonline.gr

No 1134

**Οι συνεργάτες του ΔΝΤ και των Σιωνιστών
δολοφόνων τολμούν να κουνούν το δάχτυλο
στην Αριστερά για τη χρεοκοπία της Αργεντινής**

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΩΡΑ

Η
άποψή
μας

σελ 3

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

σελ. 8

Μανωλάδα:
Απόφαση σκάνδαλο
υπέρ της εργοδοτικής
τρομοκρατίας

σελ. 2

**Οι εργαζόμενοι
στο Δημόσιο
με απεργίες
και ανυπακοή
τσαλακώνουν
την αξιολόγηση
του Μητσοτάκη**

**24ωρη απεργία
στα ΜΜΕ**

σελ. 6 & 7

ΜΑΝΩΛΑΔΑ Απόφαση σκάνδαλο υπέρ της εργοδοτικής τρομοκρατίας

Σε μια απόφαση σκάνδαλο κατέληξε η δίκη των τεσσάρων της Βαγγελιάτος Α.Ε. για την υπόθεση της Μανωλάδας, στις 30 Ιούλη. Παρά τα αποδεικτικά στοιχεία αλλά και την εισήγηση της εισαγγελέα την προηγούμενη μέρα, η οποία πρότεινε την καταδίκη και των τεσσάρων για το αδίκημα της εμπόριας ανθρώπων και της πρόκλησης σοβαρών σωματικών βλαβών. Ομόφωνα (!) το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο αθώωσε το Βαγγελάτο αλλά και τον ένα επιστάτη, ενώ καταδίκασε –με εξαγοράσιμη ποινή- τους άλλους δύο επιστάτες για πρόκληση σωματικής βλάβης στους τριανταπέντε μετανάστες που δέχθηκαν πυροβολισμούς τον Απρίλη του 2013 όταν πήγαν στο αφεντικό για να ζητήσουν τα χρωστούμενα δεδουλευμένα τους.

Στην πραγματικότητα αφέθηκαν όλοι ελεύθεροι, προκαλώντας οργή και αγανάκτηση στους συγκεντρωμένους μετανάστες και αλληλέγγυους που όπως σε κάθε συνεδρίαση του δικαστηρίου, έτσι και εκείνη τη μέρα βρίσκονταν έξω από το δικαστικό μέγαρο της Πάτρας. Οργανώθηκε αμέσως καθιστική διαμαρτυρία κλείνοντας το δρόμο, ενώ από τις ντουκούτες ακούγονταν συνθήματα αλληλεγγύης στους μετανάστες εργάτες γης.

Η κατακραυγή που ακολούθησε από συνδικάτα, οργανώσεις και φορείς ήταν μαζική και διεθνής. Από όλα τα κόμματα της αριστεράς, οργανώσεις και συνδικάτα, όπως η ανακοίνωση που εξέδωσε η ΓΣΕΕ αλλά και δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία. Για απόφαση- ντροπή έκανε λόγο η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Βασιλική Κατριβάνου, που βρισκόταν έξω από τα δικαστήρια. Μέχρι και στην βρετανική εφημερίδα Guardian, δημοσιεύτηκε αρ-

Τετάρτη 30 Ιούλη, οργή έξω από τα δικαστήρια της Πάτρας μετά την απόφαση

θρο που χαρακτηρίζει σκανδαλώδη την απόφαση. Οι μαζικές αντιδράσεις οδήγησαν την εισαγγελέα του Άρειου Πάγου να ζητήσει να της παραδοθεί η απόφαση του δικαστηρίου μόλις καθαρογραφεί, για να εξετάσει το ενδεχόμενο αναίρεσής της.

Προκαλεί οργή η εργοδοτική και άκρως ρατσιστική απόφαση, αλλά δεν προκαλεί έκπληξη. Ο Βαγγελάτος με τα φραουλοχώρα αποτελεί τη ζωντανή απόδειξη του success story της κυβέρνησης. Πρόκειται για τον “ολιγάρχη” που χάρη στη “θεραπεία σοκ” των μνημονίων καταφέρνει να αναδειχθεί σε βασιλιά της φράουλας, και να δείξει πως με σκληρή δουλειά η ανάπτυξη για τη χώρα δεν είναι κάτι ανέφικτο.

Ρατσισμός

Όχι -βέβαια- τη δική του. Τη σκληρή και απλήρωτη δουλειά των μεταναστών εργατών. Το ένα εκατομμύριο τζίρος της εταιρείας, προέρχεται όχι από μαγικά

φίλτρα επιχειρηματικότητας, αλλά από την εκμετάλλευση, πασπαλισμένη με μπόλικο ρατσισμό και τσαμπουκά. Ό,τι ακριβώς προσπαθούν να οικοδομήσουν τα μνημόνια και η ρατσιστική πολιτική.

“Ο αγώνας για δικαιοσύνη στα θύματα και για συνδικαλισμό στα χωράφια θα συνεχιστεί μέχρι να καταβληθούν τα δεδουλευμένα και να τιμωρηθούν πραγματικά οι τραμπούκοι της Βαγγελιάτος ΑΕ. Ο τσαμπουκάς της εργοδοτικής τρομοκρατίας δεν μπορεί να έχει τη νομιμοποίηση καμιάς δικαστικής απόφασης. Στοιχειώδεις βέβαια είναι να επαναληφθεί η δίκη με καμιά ανοχή στις ρατσιστικές μεθοδεύσεις, που ακολουθήθηκαν κατά τη διάρκειά της... Στα τέλη Αυγούστου, θα δοθεί η πρώτη μαζική μαχητική απάντηση μετά από σύσκεψη που θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 26 Αυγούστου στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας.”, αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας.

Έλλη Πανταζοπούλου

Στο αρχείο το έγκλημα στο Φαρμακονήσι

Στο αρχείο έβαλε ο εισαγγελέας του Ναυτοδικείου Πειραιά την έρευνα για τις ευθύνες των λιμενικών στο ναυάγιο στο Φαρμακονήσι τον περασμένο Γενάρη. Την ίδια μέρα που τα δικαστήρια αθώωναν τον Βαγγελάτο και τη συμμορία του για τη δολοφονική επίθεση κατά μεταναστών στη Μανωλάδα, η “δικαιοσύνη” έδωσε άλλο ένα μάθημα ρατσισμού.

Σε συνέντευξη τύπου που έδωσαν το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, η Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών και η Ομάδα Δικηγόρων για τα Δικαιώματα Προσφύγων και Μεταναστών την Πέμπτη 31 Ιούλη, παρουσιάστηκε κομμάτι της δικογραφίας, η οποία κρίθηκε αβάσιμη από τον εισαγγελέα.

Τα δύο βασικά στοιχεία που τον οδήγησαν σε αυτό είναι πως στην Ελλάδα δε γίνονται επαναπροωθήσεις (!) και άρα δεν στέκει η κατηγορία πως το λιμενικό προσπάθησε να ρυμουλκώσει το σκάφος προς την Τουρκία, και ότι οι λιμενικοί δεν παραβαίνουν τις άνωθεν εντολές οπότε δεν υπάρχει ζήτημα παράβασης καθήκοντος.

Ο εισαγγελέας βασίστηκε ακόμη στο γεγονός πως οι καταθέσεις των διασωθέντων ήταν διαφορετικές στη Λέρο το ξημέρωμα της επόμενης μέρας, από αυτές που έδωσαν στον Πειραιά στις 23 Γενάρη. Όπως υποστηρίζει, στις 23 Γενάρη οι διασωθέντες κατέθεσαν επηρεασμένοι από τις παραινέσεις των ανθρωπιστικών οργανώσεων που βρέθηκαν εκεί. Πρόκειται για χυδαία επίθεση καθώς υπονοεί πως όσοι έχασαν τις οικογένειές τους στο ναυάγιο βάζουν στόχο το “διασυρμό” του λιμενικού και όχι την απόδοση δικαιοσύνης για το χαμό των ανθρώπων τους. Στην πραγματικότητα οι καταθέσεις ήταν διαφορετικές γιατί στη Λέρο χρησιμοποιήθηκαν διερμηνείς που δε μιλούν καν την Αφγανική διάλεκτο.

Οι δικηγόροι των θυμάτων τονίζουν πως θα χρησιμοποιήσουν όλα τα νομικά μέσα για να βγει η υπόθεση από το αρχείο, να συνεχιστούν οι έρευνες και να αποδοθεί δικαιοσύνη.

Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης

Κλιμάκωση του αντιφασιστικού αγώνα οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ το Σεπτέμβρη με ανοιχτό κάλεσμα σε αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές κινήσεις και αγωνιστές. Οργανώνουμε σε όλη την Ελλάδα και στέλνουμε το μήνυμα σε όλη την Ευρώπη ότι εβδομήντα χρόνια μετά τη φρίκη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, το σύνθημα “Ποτέ ξανά φασισμός” είναι πιο επίκαιρο από ποτέ.

- Στα τέλη Αυγούστου (27-31) οργανώνουμε αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις ορκωμοσίες των νέων δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων στα οποία έχουν εκλεγεί νεοναζί. Δε νομιμοποιούμε την παρουσία τους πουθενά.

- Μέχρι τις 18 Σεπτέμβρη, την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα από χρυσαυγίτες, μπαίνουμε μπροστά σε κάθε χώρο δουλειάς, σχολή και γειτονιά οργανώνοντας συνελεύσεις και εκδηλώσεις με σκοπό να πλημμυρίσουμε εκείνη τη μέρα το Κερασίνη αλλά και το κέντρο της Αθήνας στη συναυλία που οργανώνουν οι φίλοι και η οικογένειά του μέσω της πρωτοβουλίας ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ, την επόμενη μέρα, στις 19 Σεπτέμβρη.

- Συμμετέχουμε στο διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ 11-12 Οκτώβρη με την πανελλαδική συνέλευση της πρώτης μέρας και τη διεθνή συνάντηση την επόμενη. Εκεί χρειάζεται να συζητήσουμε τις εμπειρίες μας και να οργανώσουμε τα παρακάτω βήματα, όπως τη διεθνή αντιφασιστική διαδήλωση στις 21 Μάρτη 2015 στην οποία καλεί η κίνηση “Ενωθείτε ενάντια στο φασισμό” της Βρετανίας. Οργανώνουμε την απάντησή μας στην άνοδο των ακροδεξιών και ρατσιστικών κομμάτων στην Ευρώπη, συντονισμένα με τους αντιφασιστές και τους αντιρατσιστές σε όλη την Ευρώπη αλλά και παγκόσμια.

Δίκη Χρυσής Αυγής Να καταδικαστούν οι νεοναζί

Το δρόμο προς τον εισαγγελέα παίρνει η υπόθεση της Χρυσής Αυγής. Την προηγούμενη βδομάδα ολοκληρώθηκε η προανακριτική διαδικασία για τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης από τις ειδικές ανακριτρίες Ιωάννα Κλάπα και Μαρία Δημητροπούλου. Τώρα μένει να σταλεί στο Συμβούλιο Εφετών η δικογραφία και στο τέλος του χρόνου ή στις αρχές του επόμενου να ξεκινήσει η δίκη της Χρυσής Αυγής.

Κατά τη διαδικασία σχηματίστηκαν εξήντα δικογραφίες στις οποίες εμπλέκονται στελέχη, βουλευτές, μέλη και υποστηρικτές της Χρυσής Αυγής και ως αίτια καταγράφονται ο ρατσισμός και οι φυλετικές διακρίσεις. “Αναμένουμε την απόφαση του εισαγγελέα και διεκδικούμε να οριστεί άμεσα η ημερομηνία της δίκης, καθώς υπάρχει ο κίνδυνος με τις διάφορες καθυστερήσεις να παρέλθει το δεκαοχτάμηνο κράτησης και να αφεθούν ελεύθεροι όσοι προφυλακίστηκαν πέρυσι το Σεπτέμβρη.”, μας είπε ο Θανάσης Καμπαγιάννης από την ΚΕΕΡΦΑ και την Πρωτοβουλία για την Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος. “Στη δίκη θα είναι παρόντες οι δικηγόροι της Πρωτοβουλίας αλλά και πολλά από τα θύματα των επιθέσεων των νεοναζί όπως οι αλιεργάτες από το Πέραμα. Θέλουμε να είναι δημόσια η δίκη, να δημο-

σιοποιηθούν όσα προέκυψαν από τη δικογραφία και στο πλευρό του αντιφασιστικού κινήματος, που είναι ο πιο καθοριστικός παράγοντας, να κερδίσουμε τη δίκη”. Την ίδια στιγμή, οι επιδοξοί φυρερίσκοι οργανώνουν επιθέσεις σε μετανάστες και αντιφασιστές προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν.

Επιθέσεις

Την περασμένη Παρασκευή 1 Αυγούστου επιτέθηκαν σε Πακιστανό εργάτη στα Κάτω Πατήσια. Ο Μαλίκ Σαφράζ γυρνούσε από τη δουλειά του με το τρόλεϊ, κατέβηκε στα Πατήσια και λίγο μετά δέχτηκε επίθεση με σιδερογροθιές. Η ομάδα φασιστών σταμάτησε τη δολοφονική της επίθεση μόνο όταν ένας κάτοικος της περιοχής είδε το σκηνικό και άρχισε να φωνάζει.

“Η ομάδα των νεοναζί έδρασε την ίδια μέρα όπου χρυσαυγίτες με την κάλυψη της Αστυνομίας του Κικιλία περιπολούσαν επί ώρες με πρόσχημα μνημόσυνο των Φουντούλη-Καπελώνη στο Ν.Ηράκλειο, ενώ επιτέθηκαν στην κατάληψη Κουβέλου στο Μαρούσι.”, αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ, ενώ κλείνοντας καλεί στον αντιφασιστικό ξεσηκωμό του Σεπτέμβρη στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Αυγουσιτιάτικα εγκαύματα στην κυβέρνηση

Πανηγυρίζει η κυβέρνηση για το “θερμό μήνυμα στήριξης” που έστειλε ο Γιούνκερ στην επίσκεψή του, ο οποίος “αγωνίστηκε σαν λιοντάρι” για να σώσει την ελληνική οικονομία και να μην γίνουμε Αργεντινή. Θα σταματήσει και η αστυνόμευση της τρόικας, λένε, επικαλούμενοι το ρεπορτάζ του πρακτορείου Reuters και από εδώ και μπρος θα “κάνουμε μόνοι μας αυτά που χρειάζονται”.

Καταντούν γελοίοι. Το λιοντάρι Γιούνκερ αυτό που έκανε είναι να δείξει τα δόντια του ζητώντας να ενταθούν και να κλιμακωθούν οι μνημονιακές επιθέσεις. Στην πραγματικότητα, έδειξε ένα επόμενο μνημόνιο. Το Reuters αυτό που επισημαίνει είναι ότι την τρόικα θα την αντικαταστήσει μια νέα αστυνόμευση, μια ευρωπαϊκή task force. Στο τέλος Ιούλη το γραφείο προϋπολογισμού της Βουλής στην έκθεσή του τόνιζε ότι: η ανεργία θα μείνει ψηλή και αν πέσει ελάχιστα θα είναι...λόγω μετανάστευσης στο εξωτερικό, οι επενδύσεις συνεχίζουν να υποχωρούν, το δημόσιο χρέος είναι “δαμόκλεια σπάθη”, τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια των τραπεζών απογειώνονται, το πολιτικό κλίμα είναι ασταθές και πολλά άλλα “αισιόδοξα” για την κυβέρνηση, προσθέτοντας σε όλα τα παραπάνω ότι οι εκτιμήσεις του ΟΟΣΑ είναι προς το χειρότερο.

Αντίσταση

Ούτε το πολυνομοσχέδιο καρμανιόλα, ούτε το νέο ασφαλιστικό που ετοιμάζουν μπορούν να τους γλυτώσουν. Μπορεί ο Σαμαράς κι ο Βενιζέλος να στήνουν πανηγυρικό σκηνικό γύρω από την επίσκεψη του “φίλου” Γιούνκερ, αλλά αυτό που σημάδεψε την πρώτη βδομάδα του Αυγούστου είναι η αντίσταση. Οι μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στις σφαγές των αμάχων Παλαιστίνων στη Γάζα από τον επίσημο “φίλο” Νετανιάχου. Οι αντιδρόνοι για τις ρατσιστικές αποφάσεις των δικαστήριων για τη Μανωλάδα και το Φαρμακονήσι. Η 24ωρη απεργία σε όλα τα μέσα ενημέρωσης ενάντια στην τροπολογία-δωρο της κυβέρνησης στους βαρώνους των ΜΜΕ. Η αποφασιστική συνέχιση της απεργίας-ανυπακοής στο δημόσιο που έχει τσαλακώσει την “αξιολόγηση” του Μητσοτάκη. Ο καθαρίστριες που γιόρτασαν τις 90 μέρες έξω από το υπουργείο οικονομικών.

Το άρθρο του Reuters τελειώνει με τη φράση “το φθινόπωρο θα είναι καυτό”. Έπεσε έξω τουλάχιστον κατά ένα μήνα. Το κίνημα έχει αρχίσει να δημιουργεί εγκαύματα στην κυβέρνηση από τον Αύγουστο.

3 μήνες στην Καραγιώργη Σερβίας. Εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι (γυρίστε στη σελ. 6)

ΛΑΘΡΟΧΕΙΡΙΕΣ ΣΑΜΑΡΟΒΕΝΙΖΕΛΩΝ

Τι πραγματικά δείχνει η χρεοκοπία της Αργεντινής

Δικαιωμένοι για τις επιλογές τους, αισθάνονται από τη νέα “στάση πληρωμών” της Αργεντινής ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος. Όπως δικαιωμένος αισθάνεται και ο “Σίνγκερ ο Γύπας”, το αφεντικό της Elliot Management Corporation (EMC), ο κερδοσκόπος που μέσω των αμερικανικών δικαστηρίων έσπρωξε την κυβέρνηση της Κριστίνα Φερναντέζ Κίρχνερ στην χρεοκοπία.

Ο Πολ Σίνγκερ είναι ένα αρπαχτικό. Η εταιρεία του ειδικεύεται στην αγορά χρεογράφων κατεστραμμένων χωρών, σε εξευτελιστικές τιμές. Στη συνέχεια καταφεύγει στα δικαστήρια απαιτώντας τα “χρήματά του” στο ακέραιο. Τα “κεφάλαια γύπες”, σαν την EMC, είναι κυριολεκτικά αδίστακτα: δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν απαιτήσει από τα δικαστήρια να κατασχέσουν ακόμα και την ανθρωπιστική βοήθεια, αυτή που προορίζεται για τα παιδιά της Αφρικής που απειλούνται από τον λιμό, την πείνα και τις επιδημίες. Ο Σίνγκερ, στα μέσα της δεκαετίας του 1990, τσέπωσε 58 εκατομμύρια δολάρια από το Περού. Τα ομόλογα που εξαργύρωσε τα είχε αγοράσει στη δευτερογενή αγορά για 11 εκατομμύρια. Λίγα χρόνια αργότερα άρπαξε 90 εκατομμύρια δολάρια από το Κονγκό για ένα χρέος που του είχε στοιχίσει 20 εκατομμύρια.

Τώρα έχει βάλει την Αργεντινή στο μάτι. Το 2012 κατέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο της Γκάνας διεκδικώντας την κατάσχεση ενός αργεντίνικου πολεμικού πλοίου, την Φρεγάτα Λιμπερτάτ που είχε αγκυροβολήσει στο λιμάνι της Τέμα. Το Προεδρικό αεροσκάφος της Αργεντινής έχει αναγκαστεί πολλές φορές να ακυρώσει πτήσεις σε άλλες χώρες από τον φόβο της κατάσχεσης.

Στο Μπουένος Άιρες οι οπαδοί της Κίρχνερ βγήκαν την περασμένη βδομάδα στους δρόμους για να πανηγυρίσουν την “άρνηση” της χώρας τους να υποταχθεί στις απαιτήσεις των κερδοσκόπων. Η κυβέρνηση της Αργεντινής,

όμως, δεν αποφάσισε να κηρύξει “στάση πληρωμών” από κάποια διάθεση “ανταρσίας” απέναντι στις χρηματαγορές: απλά η απόφαση του ανωτάτου δικαστηρίου των ΗΠΑ, που δικαίωσε την EMC, δεν της άφηνε καμιά άλλη επιλογή.

Στα χρόνια που ακολούθησαν τη χρεοκοπία του 2001 η Αργεντινή προσπάθησε και κατάφερε να έρθει σε συνεννόηση με τους διεθνείς πιστωτές της: έκανε, με άλλα λόγια, το δικό της PSI. Η συμφωνία στην οποία κατέληξαν προέβλεπε την εξόφληση των παλιών χρεών (95 δις δολάρια) με έκπτωση περίπου 40%. Ο Σίνγκερ κατάφερε, όμως, να μπλοκάρει αυτή τη συμφωνία επικαλούμενος τη “ρήτρα pari passu”: στα λατινικά οι λέξεις αυτές σημαίνουν “στον ίδιο ρυθμό”. Στην αρχή των τραπεζιτών σημαίνει ότι όλοι οι πιστωτές πρέπει να αντιμετωπίζονται με τους ίδιους όρους: με άλλα λόγια η Αργεντινή δεν μπορεί να αποφασίσει να εξοφλήσει τα ομόλογα που έχει στην κατοχή της πχ. η Morgan Stanley αλλά να αγνοήσει αυτά που έχουν στα χέρια τους οι “γύπες”. Τη “στάση πληρωμών”, με άλλα λόγια δεν την αποφάσισε η Κίρχνερ: την διέταξε ο δικαστής.

«Δικαιωθήκαμε»;

Την περασμένη βδομάδα ο Ευάγγελος Βενιζέλος ανάρτησε στην προσωπική του ιστοσελίδα ένα κείμενο όπου αξιοποιώντας τις νέες δυσκολίες της κυβέρνησης της Αργεντινής προσπαθούσε να δικαιώσει τις “ελληνικές επιλογές” - από τα μνημόνια και την Τρόικα μέχρι το PSI και την Ευρωπαϊκή Ένωση. “Η περιπέτεια της Αργεντινής προσφέρεται συνεπώς για πολιτικές συγκρίσεις και θυμίζει πολλά κρίσιμα στοιχεία”, γράφει ο Βενιζέλος. “Πρώτον, θυμίζει τα όρια των μονομερών κινήσεων... Οι μονομερείς κινήσεις, καλώς ή κακώς, τιμωρούνται. Σχέδιο β’ δεν υπάρχει... Αναδεικνύει, δεύτερον, τη σημασία της συμμετοχής σε μια ισχυρή περιφερειακή ένωση, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση

και ιδίως η Ευρωζώνη...”.

Το κείμενο είναι ένα μνημείο παραποιήσεων και λαθροχειριών. “Η Αργεντινή”, γράφει “κούρεψε το χρέος της το 2001 και ακόμη, 13 χρόνια μετά, δεν μπορεί να επανέλθει στις αγορές. Η Ελλάδα έκανε το PSI, δηλαδή δραστικό «κούρεμα» και ριζική αναδιάρθρωση του χρέους της το 2012 και το 2014, δύο χρόνια αργότερα, επανήλθε με ικανοποιητικούς όρους στις αγορές”.

Ναι, η Ελλάδα επανήλθε τον Απρίλη του 2014 στις αγορές -εφάπαξ, χάρη στις ευνοϊκές διεθνείς συγκυρίες της στιγμής. Η δεύτερη απόπειρα εξόδου, στα μέσα του Ιουλίου απέτυχε παταγωδώς: παρά την αύξηση του προσφερόμενου επιτοκίου κατά μισή μονάδα, δεν κάλυψαν ούτε τα μισά.

Αυτό που δείχνει η Αργεντινή δεν είναι ότι δεν υπάρχει εναλλακτική απάντηση στα μνημόνια: αυτό που δείχνει είναι ότι ο συμβιβασμός με τις αγορές, οποιουδήποτε τύπου, ΔΕΝ αποτελεί εναλλακτική λύση. Ο Βενιζέλος κοκορεύεται ότι χάρη στις επιλογές μας, εμείς δεν κινδυνεύουμε από πρακτικές τύπου Σίνγκερ. Αυτό είναι απλά λάθος: “οι ρήτρες συλλογικής δράσης που έχουν εγκαινιαστεί σε πολλά συμβόλαια ομολόγων”, γράφει χαρακτηριστικά η εφημερίδα Financial Times, “οι οποίες υποχρεώνουν τις μειοψηφίες να αποδέχονται κουρέματα που έχουν συμφωνηθεί από την πλειοψηφία (όπως έγινε με το PSI) δεν είναι ασφαλείς”.

Ο Σαμαράς κι ο Βενιζέλος λένε ξεδιάντροπα ψέματα όταν κουνούν το δάκτυλο στο εργατικό κίνημα και την Αριστερά επικαλούμενοι τη χρεοκοπία της Αργεντινής. Όμως, η μόνη πραγματική εναλλακτική λύση είναι η αντικαπιταλιστική: η μονομερής διαγραφή όλου του χρέους, η κρατικοποίηση των τραπεζών και ο εργατικός έλεγχος, αυτά δηλαδή που δεν έκανε η Αργεντινή και οδηγήθηκε ξανά στη χρεοκοπία.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Το επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης θα κυκλοφορήσει την Τετάρτη 20 Αυγούστου

Κλημακώνουμε την αντίσταση στην αξιολόγηση

Σε πλήρες αδιέξοδο έχει οδηγηθεί η κυβέρνηση και ο Μητσοτάκης που είδαν τη μαζική αντίσταση εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων στο δημόσιο να τσαλακώνει τη βρόμικη επίθεση της «αξιολόγησης» που ανοίγει το δρόμο για διαθεσιμότητες, απολύσεις και διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών. Στις 31 Ιουλίου έληξε χωρίς αποτέλεσμα και η δεύτερη «διορία» που είχε αναγκαστεί να βάλει ο Μητσοτάκης για την παράδοση των «αξιολογήσεων», ενώ μέχρι και την Τρίτη 5/8 δεν είχε ακόμα ανακοινωθεί η επίσημη απόφαση από το Εφετείο που εξέταζε αν θα βγάλει παράνομη την απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ.

Στα νοσοκομεία, τους δήμους, τα υπουργεία, σε κάθε χώρο του δημοσίου επικρατεί ένας πρωτοφανής ξεσηκωμός. Σχεδόν πουθενά δεν έχει προχωρήσει η αξιολόγηση, οι εργαζόμενοι παραδίδουν μαζικά τα φύλλα στους πρωτοβάθμιους συλλόγους τους και δεν κάνουν ούτε βήμα πίσω από τον αγώνα που ξεκίνησαν εδώ και δυο μήνες.

Το ότι ο Σαμαράς και οι υπουργοί του έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους στα δικαστήρια είναι δείγμα αδυναμίας. Το κίνημα των εργαζόμενων στο δημόσιο ενάντια στην αξιολόγηση έχει πολλούς λόγους να συνεχίσει την απεργιακή ανυπακοή, να απορρίψει τους κάλπικους ελιγμούς της κυβέρνησης για δήθεν απεξάρτηση της αξιολόγησης από τις απολύσεις, και να καταργήσει το νόμο 4250.

Ενωμένοι και αποφασισμένοι

Τώρα είναι η ώρα της κλιμάκωσης μέσα στον Αύγουστο, με συνέχιση της απεργίας-αποχής από τις διαδικασίες αξιολόγησης, αλλά και την κύρωση 48ωρης απεργίας αμέσως μετά την απόφαση του δικαστηρίου για να σταλεί το μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι στο δημόσιο είναι «ενωμένοι και αποφασισμένοι» να μην αφήσουν να περάσει αυτή η βάρβαρη επίθεση.

Στήριξη ενάντια στην ποινικοποίηση των αγώνων ζήτησε η εκτελεστική επιτροπή της ΑΔΕΔΥ σε συνάντηση που είχε με αντιπροσωπεία από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Πέμπτη 31/7 μετά από αίτημα της διοίκησης του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου για πολιτική στήριξη στην απεργία-αποχή των εργαζόμενων στον δημόσιο τομέα.

Από την πλευρά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τονίστηκε η από θέση αρχής αμέριστη συμπαράσταση στον αγώνα των εργαζόμενων στο δημόσιο. Οι εκπρόσωποι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Γ. Σηφακάκης, Τ. Καντιντσάρος, Π. Σωτήρης) έδωσαν ιδιαίτερη έμφαση στην πρωτοβουλία που πήρε η Αντικαπιταλιστική Αριστερά για τη συσπείρωση όλων των πολιτικών δυνάμεων στο πλευρό των δημοσίων υπάλληλων, ενώ υπογραμμίστηκε η ανάγκη για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με απεργίες και πολιτική ανυπακοή.

Κυριάκος Μπίανος

Συνάντηση της εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 31/7

Γιατί να διαβάσουμε το

Τι να κάνουμε;

Ηεικόνα του Λένιν που έχει επικρατήσει είναι του υπερσυγκεντρωτικού και αμειλίχτου ηγέτη που έδινε στην εργατική τάξη το ρόλο του παθητικού δέκτη των εντολών της «φωτισμένης ηγεσίας» ενός συνωμοτικά οργανωμένου κόμματος, μιας ελίτ εκείνων που ήξεραν την αλήθεια. Το «Τι να κάνουμε;» θεωρείται το εγχειρίδιο κι η κλασική δήλωση αυτής της αντίληψης. Στην πραγματικότητα, αυτό το βιβλίο, που δημοσιεύτηκε στις αρχές του 1902, είναι ένα μανιφέστο της βαθιάς δημοκρατικότητας που διέτρεχε την πολιτική αντίληψη του Λένιν σε όλο το διάστημα της δράσης του, από τα πρώτα του βήματα.

Το Σοσιαλδημοκρατικό Εργατικό Κόμμα (ΣΔΕΚΡ) είχε ιδρυθεί τυπικά το 1898, αλλά πριν καλά καλά κυκλοφορήσει την ιδρυτική του διακήρυξη, η μυστική αστυνομία του Τσάρου, η περιβόητη Οχράνα, συνέλαβε την κεντρική του ηγεσία. Το κόμμα έμεινε στα χαρτιά. Οι μαρξιστές συνέχιζαν να δρουν συσπειρωμένοι σε τοπικές οργανώσεις, οι «επιτροπές» που αναφέρει συχνά στο βιβλίο ο Λένιν. Σε τι συνίστατο η δράση τους; Σε αυτό που ο Λένιν ονομάζει «χειροτεχνισμό». Μια περίοδος έντονης δράσης, συνήθως προκηρύξεις που αναδείκνυαν τις σκληρές συνθήκες δουλειάς και τις αυθόρμητες διεκδικήσεις των εργατών σε εργοστάσια, που τις ακολουθούσαν τα χτυπήματα της μυστικής αστυνομίας, η σύλληψη της επιτροπής –ένας φαύλος κύκλος.

Για ένα διάστημα, αυτού του τύπου η δράση ήταν μια καλοδεχούμενη αλλαγή έμφασης από την προηγούμενη φάση: των απορροφημένων στις «βαριές» θεωρητικές συζητήσεις εσωστρεφών ομάδων. Όμως, μπαίνοντας ο 20ος αιώνας, αυτή η κατάσταση γινόταν πολιτικά επικίνδυνη.

“Οικονομισμός”

Το βιβλίο είναι γεμάτο επιθέσεις σε ένα ρεύμα που ο Λένιν ονομάζει «οικονομισμός». Ένα κομμάτι των Ρώσων μαρξιστών θεωρούσε ότι η ενασχόληση με την οικονομική πάλη, τις οικονομικές διεκδικήσεις των εργατών, ήταν το πρωτεύον καθήκον. Αν θέλουμε να αποκτήσουμε ρίζες στους «πραγματικούς» εργάτες και το κίνημά τους, πρέπει να τους μιλάμε στο επίπεδό τους. Το κίνημα θα αναπτυχθεί «αυθόρμητα» προς τη σωστή κατεύθυνση.

Για τον Λένιν αυτή η αντιμετώπιση ήταν απαράδεκτη. Ουσιαστικά σήμαινε την εγκατάλειψη της πολιτικής πάλης για την ανατροπή της τσαρικής απολυταρχίας, για τη δημοκρατία, για το μίσθιασμα της γης στους αγρότες, στα χέρια της λεγόμενης φιλελεύθερης αστικής τάξης. Μιας τάξης που ήταν δεμένη με χίλια νήματα με το καθεστώς του Τσάρου, που δεν μπορούσε ούτε ήθελε να αναλάβει τέτοια

καθήκοντα.

Αντίθετα, για τον Λένιν η εργατική τάξη μπορούσε και έπρεπε να ηγηθεί αυτού του αγώνα ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την ανατροπή του ίδιου του καπιταλισμού στο μέλλον. Το 1902 ήταν η χρονιά που ξέσπασαν μεγάλες απεργίες στο Μπακού και σε άλλες περιοχές, έγιναν μεγάλες φοιτητικές διαδηλώσεις ενάντια σε καταπιεστικά μέτρα. Το κίνημα διατύπωνε αυθόρμητα πολιτικά αιτήματα. Το ζήτημα ήταν αν οι σοσιαλδημοκράτες θα ανταποκρίνονταν, αν θα κατόρθωναν να εξασφαλίσουν την συνεπή κατεύθυνση της συνολικής σύγκρουσης με τον τσαρισμό. Από δω πηγάζει η αίσθηση του επείγοντος, που αποτυπώνεται και στο τίτλο του βιβλίου: «τα φλέγοντα ζητήματα του κινήματός μας».

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου, ωστόσο, ο Λένιν ξεκινάει την επίθεσή του κατηγορώντας τους οικονομιστές ότι αποτελούν τη ρωσική εκδοχή των ιδεών του Μπερνστάιν στη γερμανική σοσιαλδημοκρατία. Ο Μπερνστάιν, παλιός σύντροφος του Μαρξ και του Ένγκελς, υποστήριζε ότι ο καπιταλισμός έχει αλλάξει, και μπορεί να μεταρρυθμιστεί σταδιακά μέχρι η κοινωνία να γίνει σοσιαλιστική, από μια σοσιαλιστική πλειοψηφία στο κοινοβούλιο. Αυτός είχε πει ότι «το κίνημα είναι το παν, ο τελικός στόχος τίποτα» -η σοσιαλιστική επανάσταση δηλαδή.

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να γίνει κατανοητή η πιο γνωστή –και παρεξηγημένη– φράση του βιβλίου: η ταξική συνείδηση, γράφει ο Λένιν, δηλαδή η συνείδηση της ιστορικής αποστολής του προλεταριάτου, έρχεται «απέξω», δεν αναπτύσσεται αυθόρμητα. Ο Λένιν δεν εννοεί ότι οι εργάτες χρειάζονται τους διανοούμενους να τους παίρνουν από το χέρι. Επισημαί-

νει το γεγονός ότι οι ιδέες που κυριαρχούν στην κοινωνία είναι οι ιδέες της κυρίαρχης τάξης κι ότι χρειάζεται συνειδητή προσπάθεια για να καταπολεμηθούν και να καταρριφθούν.

Μερικά από τα ωραιότερα αποσπάσματα του βιβλίου είναι γραμμένα με αυτό τον σκοπό –αποσπάσματα που αναδίδουν την αφοσίωση του Λένιν στην υπόθεση της απελευθέρωσης όλης της κοινωνίας. Ο σοσιαλδημοκράτης, γράφει, δεν πρέπει να έχει πρότυπό του τον «τρεϊντιγιουνιστή ηγέτη» (το στέλεχος του συνδικάτου) αλλά να είναι το «βήμα του λαού» αυτός που κάνει δικιά του την υπόθεση κάθε καταπιεσμένου κομματιού της κοινωνίας.

Η εργατική τάξη δεν μπορεί να αποκτήσει ποτέ συνείδηση του ιστορικού προορισμού της, να απελευθερώσει τον εαυτό της από τα δεσμά της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, αν δεν μάθει να παλεύει ενάντια σε κάθε εκδήλωση αδικίας, κάθε διάκριση, κάθε μορφή καταπίεσης. Είτε πρόκειται για τον αντισημιτισμό (την κύρια μορφή ρατσισμού στην Τσαρική Ρωσία) και το διωγμό θρησκευτικών μειονοτήτων, είτε για το ξυλοδαρμό φοιτητών, ή για τη λογοκρισία του Τύπου. Πόσο επίκαιρα είναι αυτά τα λόγια σήμερα!

“Σκαλωσιά”

Η επαναστατική εφημερίδα παίζει κεντρικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια. Ο Λένιν δεν έγραφε σαν μοναχικός διανοούμενος. Ήταν βασικό στέλεχος της ‘Ισκρα, (Σπίθα) μιας οργάνωσης που εξέδιδε την ομώνυμη παράνομη εφημερίδα, και που είχε σκοπό να ενώσει όλες τις διάσπαρτες ομάδες σε ένα συγκροτημένο κόμμα. Η ραχοκοκαλιά, η «σκαλωσιά» σύμφωνα με την παρομοίωση του Λένιν, αυτού του κόμματος θα ήταν η συστηματική έκδοση μιας τέτοιας εφημερίδας που οι επαναστάτες θα τη διακινούσαν χέρι με χέρι σε όλη την Ρωσία.

Για να γίνει κάτι τέτοιο κατορθωτό, υποστήριζε, χρειαζόταν η ρήξη με τις παλιές συνήθειες, και η συγκρότηση ενός δικτύου «επαγγελματιών επαναστατών» που μια από τις βασικές αποστολές τους θα ήταν να εξασφαλίζουν την έκδοση και κυκλοφορία της εφημερίδας. «Επαγγελματίας» σημαίνει αυτό που λέμε σήμερα «είναι καλός σε αυτό που κάνει» και στην συγκεκριμένη περίπτωση, καλός σήμαινε να μην πιάνεται από τους μπάτσους και τους χαφιέδες.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, χιλιάδες εργάτες θα εκπαιδεύονταν στην πράξη ώστε να μπορούν να γίνουν ηγέτες, ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά, σε κάθε αγώνα που θα ξεσπούσε, να ανταποκρίνονται στις απότομες στροφές της ταξικής πάλης χωρίς να έχουν ανάγκη για τις λεπτομερείς οδηγίες ενός απόμακρου «κέντρου». Το όραμά του δεν ήταν ελιτίστικο. Δεν έχτιζε ούτε κάστρο, ούτε μοναστήρι. Έχτιζε ένα επαναστατικό κόμμα, κομμάτι της τάξης και των αγώνων της.

Α.Μ.

Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη

Για τέταρτη βδομάδα ο στρατός του Ισραήλ συνεχίζει τη σφαγή αμάχων και παιδιών στη Γάζα βομβαρδίζοντας σπίτια, σχολεία, νοσοκομεία. Αλλά και με την ίδια αμείωτη ορμή συνεχίζεται και η ηρωική αντίσταση των Παλαιστίνων. Ποιες είναι οι βαθύτερες αιτίες αυτής της σύγκρουσης και ποια μπορεί να είναι η διέξοδος;

Οι πρόσφατες σκληρές μάχες στη Γάζα δεν είναι παρά ένα επεισόδιο ενός μακροχρόνιου πολέμου ανάμεσα στο Ισραήλ και τους Παλαιστίνους – για αυτό δεν πρέπει να έχει κανείς την παραμικρή αμφιβολία. Άγρια ξεσπάσματα έρχονται και παρέρχονται, αλλά ο πόλεμος είναι μόνιμος.

Γράφει ο
Αλέξ Καλλίνικος

Ο πόλεμος βρίσκεται στην ίδια τη φύση του Ισραήλ, ενός κράτους αποκλειστικά εβραϊκού. Το Σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ θεμελιώθηκε πάνω στον εκτοπισμό και τη διασπορά των Παλαιστίνων -μιας διαδικασίας που συνεχίζεται μέχρι σήμερα με τον παράνομο εβραϊκό εποίκισμό στην κατεχόμενη από το Ισραήλ Δυτική Όχθη και τα περίχωρα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ.

Η επίσημη δυτική θέση που προτείνει τη λύση των δυο κρατών προϋποθέτει μια συμφιλίωση ανάμεσα στην “ασφάλεια” του Ισραήλ και την “αυτοδιάθεση” των Παλαιστίνων. Αυτό, όμως, είναι αδύνατο. Η ύπαρξη ενός εκτοπισμένου παλαιστινιακού πληθυσμού εντός και γύρω από τα σύνορα απειλεί μόνιμα την ασφάλεια του Ισραήλ.

Σε πείσμα των γενοκτονικών φαντασιοπληγιών των φανατικών Σιωνιστών, πολιτικά είναι αδύνατο για το Ισραήλ να εκδιώξει ή να εξοντώσει τους Παλαιστίνους. Έτσι, αντί για αυτό αναζητά, με την υποστήριξη των ΗΠΑ, μια «συνύπαρξη», με τους δικούς του, όμως, όρους.

Στη Δυτική Όχθη αυτό έχει επιτευχθεί, σχετικά καλά. Η “ειρηνευτική διαδικασία” έχει παραδώσει την Παλαιστινιακή Αρχή στα χέρια της ξεπουλημένης και αυταρχικής κοσμικής εθνικιστικής ηγεσίας της Φατάχ, μιας ηγεσίας την οποία το Ισραήλ μπορεί ακόμα να εμπιστευτεί ότι θα σταματήσει κάθε προσπάθεια ένοπλης δράσης εναντίον του από τα εδάφη που βρίσκονται υπό τον

έλεγχό της. Η Δυτική Όχθη παραμένει, έτσι και αλλιώς, κάτω από την μπότα της Ισραηλινής Αμυντικής Δύναμης (IDF).

Αυτό έχει αφήσει τις κύριες δυνάμεις της αντίστασης εγκλωβισμένες στη Γάζα, τη λωρίδα της γης που ελέγχει η Χαμάς από το 2007. Οι ηγέτες της Χαμάς ίσως και να ήθελαν να έρθουν σε κάποια συμφωνία με το Ισραήλ, αλλά το Ισραήλ δεν τους προσέφερε ποτέ μια τέτοια επιλογή. Αντί για αυτό ο στρατός του Ισραήλ έχει εξαπολύσει μια σειρά από επιθέσεις -το 2008-9, το 2012 και τώρα το 2014- με στόχο να “κόψει το βήχα”, δηλαδή να περιορίσει την αύξηση της στρατιωτικής δυνατότητας της Χαμάς. Αυτή η ταχτική παρά τις σφαγές των περασμένων εβδομάδων, δεν έχει στεφθεί από επιτυχία.

Όπως τονίζει ο **Νατάν Τράλ** (ένας Αμερικανός δημοσιογράφος που ειδικεύεται στη Μέση Ανατολή), “για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες το Ισραήλ αμύνεται ενάντια σε ένα στρατό που έχει σπάσει τα σύνορα του 1967, διαμέσου τούνελ και επιδρομών από τη θάλασσα. Οι ρουκέτες της Χαμάς, που παράγονται τώρα στην ίδια τη Γάζα, μπορούν πλέον να πλήξουν όλες τις μεγάλες πόλεις του Ισραήλ, ακόμα και τη Χάιφα. Η Χαμάς διαθέτει ακόμα μη επανδρωμένα αεροσκάφη ικανά να φέρουν ρουκέτες. Κατάφερε να κλείσει το βασικό αεροδρόμιο του Ισραήλ για δύο ημέρες... Οι ρουκέτες από τη Γάζα αναγκάζουν τους Ισραηλινούς να τρέχουν μέρα παρά μέρα στα καταφύγια, ένα γεγονός που δείχνει ανάγλυφα την αδυναμία της Ισραηλινής Αμυντικής Δύναμης να αντιμετωπίσει την απειλή.”

Αντιδράσεις

Ταυτόχρονα η σφαγή των αμάχων Παλαιστίνων έχει πυροδοτήσει ένα κύμα διαμαρτυρίας σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι διαδηλώσεις ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακές στη Βρετανία, όπου η αριστερά έχει δημιουργήσει μια ισχυρή παράδοση συνεργασίας με τις οργανώσεις των Μουσουλμάνων. Πέρα από τη Βρετανία, οι σκληρότερες αντιδράσεις προήλθαν κατά πάσα πιθανότητα από τη Λατινική Αμερική, όπου πέντε κυβερνήσεις έχουν αποσύρει τους πρεσβευτές τους από το Ισραήλ. Η στροφή της Λατινικής Αμερικής προς τα αριστερά σημαίνει για το Ισραήλ ότι οι

Αθήνα 31 Ιούλη, τέταρτο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στη Γάζα

Οργή και μαζικό κίνημα αλληλεγγύης έχουν προκαλέσει σε ολόκληρο τον κόσμο οι εικόνες από τα εγκλήματα του Ισραηλινού κράτους στον Παλαιστινιακό λαό. Από το Λονδίνο, που για άλλη μια φορά 100.000 κόσμου διαδήλωσε την 1/8, το Παρίσι που δεκάδες χιλιάδες ξεχύθηκαν στους δρόμους για πολλοστή φορά σε πολλές πόλεις, μέχρι το Άμστερνταμ, το Βερολίνο, τη Ρώμη, τη Βιέννη, τη Γενεύη, αλλά και όλο τον Αραβικό κόσμο. Η μεγαλύτερη διαδήλωση εδώ και χρόνια πραγματοποιήθηκε και στην Ουάσινγκτον με χιλιάδες να συγκεντρώνονται έξω από το Λευκό Οίκο. Χιλιάδες συγκεντρώθηκαν για άλλη μια φορά και

παλιές “καλές” μέρες όπου μπορούσε να στηρίζεται στα ακροδεξιά, στρατιωτικά καθεστώτα της περιοχής έχουν παρέλθει προ πολλού.

Οι ελπίδες της ισραηλινής ηγεσίας να μετατραπεί το Ισραήλ σε μια “κανονική” καπιταλιστική δημοκρατία έχουν πεθάνει. Την ίδια ώρα που στις ΗΠΑ και την Ευρώπη η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία γίνεται ολοένα και περισσότερο μακρινή ανάμνηση από το παρελθόν, στο Ισραήλ οι νέοι και οι νέες αναγκάζονται να υπηρετήσουν μια μακροχρόνια, ολοένα και πιο επικίνδυνη θητεία στον ισραηλινό στρατό.

Ο σιωνιστικός ρατσισμός -που στρέφεται όχι μόνο ενάντια στους Παλαιστίνους αλλά και ενάντια στους μετανάστες από την Αφρική- καταφέρνει και προσδένει τη μεγάλη μάζα των Εβραίων του Ισραήλ στο κράτος τους. Αλλά αυτός ο «θεσμιοποιημένος» ρατσισμός το κάνει μια κοινωνία πολύ διαφορετική από τις υπόλοιπες δυτικές πολυπολιτισμικές κοινωνίες στις οποίες φιλο-

στην Αθήνα την Πέμπτη 31/7 στο Σύνταγμα. Σημαντική η παρουσία αράβων γυναικών που μαζί με τα παιδιά τους βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της διαδήλωσης. Τα συνθήματα «Λευτεριά στη Παλαιστίνη», «Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη», «Κάτω τα χέρια από τη Γάζα» δόνησαν για μια ακόμα φορά την ατμόσφαιρα.

“Η Ευρώπη του πολέμου και του ρατσισμού, στηρίζει τα εγκλήματα του Σιωνισμού” φώναξαν οι χιλιάδες διαδηλωτές όταν η διαδήλωση έφτασε έξω από τα γραφεία της ΕΕ, ενώ η πορεία αποφασίστηκε να συνεχιστεί μέχρι την Αμερικάνικη Πρεσβεία.

δοξεί να ενταχθεί.

Και δεν υπάρχει διέξοδος. Η δεξιά πτέρυγα του Ισραηλινού υπουργικού συμβουλίου απαιτεί την καταστροφή της Χαμάς. Αλλά ακόμα και αν μπορούσε να το πετύχει αυτό ο ισραηλινός στρατός, ο πόλεμος δεν θα σταμάταγε. Πολλοί νέοι στη Γάζα, δεν υπάρχει αμφιβολία, βλέπουν αυτή τη στιγμή με θετικό μάτι τις μαύρες σημαίες του Ισλαμικού κράτους και σκέφτονται, σίγουρα, ότι οι σκληροπυρηνικοί τζιχαντιστές ίσως και να είναι η απάντηση απέναντι στη θηριωδία του Ισραήλ.

‘Η για την ακρίβεια δεν υπάρχει διέξοδος όσο το Ισραήλ συνεχίζει να υπάρχει σαν ένα αποκλειστικά εβραϊκό κράτος, στηριγμένο στον εκτοπισμό, τη διασπορά, την κατοχή και την άγρια καταστολή των Παλαιστίνων. Η μόνη λύση είναι ένα ενιαίο Παλαιστινιακό κράτος όπου Άραβες και Εβραίοι θα μπορούν να συνυπάρχουν ειρηνικά. Αυτό μπορεί να μοιάζει σήμερα μια πολύ μακρινή προοπτική. Αλλά αυτός είναι ένας μακρόσυρτος πόλεμος που μπορεί να φθείρει, ενδεχομένως, και τη δύναμη του Ισραήλ.

Οι εργαζόμενοι στο βράχο της Ακρόπολης με αφορμή τη σφαγή που γίνεται στην λωρίδα της Γάζας από το Ισραήλ, πήραμε την πρωτοβουλία και μαζέψαμε φάρμακα και φαρμακευτικό υλικό με σκοπό να δοθούν για τους πληγέντες της Παλαιστίνης! Έτσι λοιπόν μέσα σε τρεις μέρες μαζεύτηκαν 20 περίπου κούτες οι οποίες και δόθηκαν από μια μικρή αντιπροσωπεία εργαζομένων στην πρεσβεία της Παλαιστίνης την Πέμπτη 31 Ιούλη! Ήταν μια κίνηση αυθόρμητη από τα κάτω που δείχνει για ακόμη μια φορά την αλληλεγγύη των εργατών προς όλους τους λαούς που πλήττονται από το ιμπεριαλιστικό μίσος της δύσης και του καπιταλισμού γενικότερα!

Αντώνης Φώσκολος, εργαζόμενος Υπ.Πο.